Τα παιδιά ο εκκλησιασμός και η προσευχή (Επίσκ. Ειρηναίος, Αικατερίνμπουργκ και Ιρμπίτσκ)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 18 Ιανουαρίου, 2017

Πόσο εύκολο είναι να εμπνεύσει κανείς στο παιδάκι την αγάπη και την ευλάβεια στις ιερές ακολουθίες της Εκκλησίας! Φτάνει μόνο να του δώσουμε να καταλάβει, ότι στο ναό βρίσκεται πιο αισθητά ο «πανταχού παρών» Κύριος, ο Θεός που τόσο αγαπάει τα παιδιά, και που καλεί κι αυτό κοντά Του. Επομένως μέσα στο ναό πρέπει να στεκόμαστε ήσυχα, να κάνουμε με προσοχή το σταυρό μας και να προσευχόμαστε ευλαβικά.

Ναι, γονείς! Αν η καρδιά σας είναι πλημμυρισμένη από πίστη και αγάπη στο Θεό, θα βρείτε χίλιους δυό τρόπους να μεταδώσετε τα αισθήματα αυτά στο παιδί σας. **Τη μεγαλύτερη αδικία κάνουμε στα παιδιά μας, αν τους στερήσουμε το θησαυρό της πίστεως, το θησαυρό της Ορθοδοξίας**.

Είναι απόλυτα σωστό αυτό που λένε, ότι «η ψυχή του ανθρώπου -επομένως και του παιδιού- είναι από τη φύση της χριστιανική». Γι’ αυτό ο Θεός περιμένει χριστιανικές εκδηλώσεις από την παιδική ψυχή. Σωστά γράφει και ο ψαλμωδός: «*Εκ στόματος νηπίων και θηλαζόντων κατηρτίσω αίνον*» (Ψαλμ. 8:3).

Για το λόγο αυτό ακριβώς, για να ριζώσει και ν’ αναπτυχθεί το ορθόδοξο χριστιανικό βίωμα στις ψυχές των παιδιών, οι γονείς είναι υποχρεωμένοι να τα μαθαίνουν από μικρά να επικοινωνούν με το Θεό, να προσεύχονται. Όσο μικρό κι αν είναι το παιδί, μπορεί να προσεύχεται. Αφού ζητάει από τους γονείς κάτι που θέλει, γιατί άραγε δεν μπορεί να το ζητήσει από τον ουράνιο Πατέρα;

Μάθετε λοιπόν το παιδί σας να προσεύχεται. Αν αρχίσετε όταν ακόμα είναι μικρό, η προσευχή σιγά-σιγά θα του γίνει συνήθεια και ανάγκη! Να κάνετε συστηματικά μαζί με τα παιδιά σας πρωινή και βραδινή προσευχή, καθώς και πριν και μετά το φαγητό. Να μην πλησιάζουν στο τραπέζι όπως τ’ άλογα ζώα στο παχνί, αλλά να μάθουν ότι, όποιος θέλει ν’ απολαμβάνει τα δώρα του Θεού, πρέπει να τα ζητάει, αλλά και να ευχαριστεί όταν τα παίρνει. Το «Πάτερ ημών», το «Θεοτόκε Παρθένε» και άλλες σύντομες προσευχές πρέπει να τις γνωρίζει κάθε παιδάκι.

Είναι πολύ θλιβερό φαινόμενο το ότι, στην εποχή μας, η κοινή, οικογενειακή προσευχή χάθηκε σχεδόν από παντού. Πράγματι, γι’ αυτόν ακριβώς το λόγο βλέπουμε

τόσες δυστυχισμένες οικογένειες και τόσες αποτυχίες στην αγωγή: Επειδή οι άνθρωποι, **οι οικογένειες, έπαψαν να προσεύχονται**. Αιώνιο κύρος έχουν οι λόγοι του Κυρίου: «*Αιτείτε, και δοθήσεται υμίν*» (Ματθ. 7:7).

Ίσως αντιδράσουν μερικοί: «Μα το παιδί δεν καταλαβαίνει τις προσευχές». Ασφαλώς και δεν πολυκαταλαβαίνει τα νοήματα των προσευχών, μπαίνει όμως στο κλίμα της ευλάβειας, όσο μικρό κι αν είναι. Αυτό ακριβώς χρειάζεται! Αν και δεν μπορεί να σχηματίσει μέσα του καθαρή την εικόνα του Θεού, ωστόσο νιώθει το Θεό! Αισθάνεται πως υπάρχει κάποια ανώτερη ύπαρξη, που μας αγαπάει, και που πρέπει κι εμείς ν' αγαπούμε. Όταν το παιδί προφέρει τα λόγια της προσευχής, σκέφτεται το Θεό, προσφέρει σ' Αυτόν τα αισθήματά του. Μια τέτοια προσευχή, που προέρχεται από την αθώα παιδική καρδιά, είναι πολύ πιο ευάρεστη στο Θεό από την προσευχή ενός σοφού, που κατανοεί ακριβώς κάθε λέξη, προσεύχεται όμως συχνά μόνο με την ψυχρή λογική, χωρίς τη θέρμη της καρδιάς. Πόσο αρέσει στο Θεό η παιδική προσευχή, το λέει, επαναλαμβάνω, ο ψαλμωδός γράφοντας: «*Εκ στόματος νηπίων και θηλαζόντων κατηρτίσω αίνον*» (Ψαλμ. 8:3).

Για να εκπληρωθεί όμως το καθήκον της σωστής εκκλησιαστικής αγωγής των παιδιών, **πρέπει πρώτ' απ' όλα οι ίδιοι οι γονείς να είναι ευσεβείς και θεοφοβούμενοι. Πρέπει οι ίδιοι ν' αγαπούν την προσευχή**.

Αν η μητέρα δεν είναι πιστή και ευσεβής, αν δεν βρίσκει -γιατί δεν ζητάει- χαρά και παρηγοριά στην προσευχή, τότε δεν ασκεί σωστά την αγωγή της ευσέβειας στα παιδιά της. Μόνο όταν η μητέρα έχει συνεπή πνευματική ζωή,**μόνο όταν το παιδί βλέπει την ίδια να προσεύχεται συχνά και θερμά, τότε μόνο θα εγκολπωθεί τις ίδιες αρχές ζωής**.

Είδατε τώρα, αγαπητοί γονείς, και κυρίως οι μητέρες, γιατί πρέπει να διδάξετε στα παιδιά σας την ορθόδοξη πίστη και ζωή από τη βρεφική ακόμα ηλικία, και γιατί πρέπει να τα μάθετε να προσεύχονται πριν πάνε στο σχολείο.

Σε σας απευθύνομαι λοιπόν, μητέρες: Την καλύτερη κληρονομιά θ' αφήσετε στα παιδιά σας, αν τους δώσετε πραγματικά χριστιανική, **ορθόδοξη αγωγή**.

Να τους διδάσκετε, όπως με συντομία σας είπα, τις βασικές αλήθειες της αγίας πίστεώς μας. Να τους διδάσκετε την ευσέβεια και την προσευχή, από την πιο απαλή ηλικία, και με το λόγο σας, προπάντων όμως με το παράδειγμά σας. Μάταια θα κοπιάζουν αργότερα οι κατηχητές και οι δάσκαλοι να τα βοηθήσουν, αν εσείς δεν βάλετε τα θεμέλια στο σπίτι.

Νουθετείτε τα παιδιά σας στην ορθόδοξη ζωή και το φόβο του Θεού. Τότε μπορείτε να ελπίζετε ότι αργότερα θα τα καμαρώνετε, και δεν θα κλαίτε γι' αυτά. Αν τα

παιδιά σας είναι θεοφοβούμενα, θα είναι και σε σας υπάκουα και ευγνώμονα. Αν τα μάθετε ν’ αγαπούν το Θεό, τότε οπωσδήποτε θ’ αγαπήσουν γνήσια κι εσάς.

Αναθρέψτε λοιπόν, πατέρες και μητέρες, τα παιδιά σας για το Θεό και για τον ουρανό! Τότε θα εισπράξετε απ’ αυτά χαρά και στη γη!

(Απόσπασμα από το βιβλίο "Μητέρα Πρόσεχε!", Έκδοση Ιεράς Μονής Παρακλήτου, Ωρωπού Αττικής)

(Πηγή ηλ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)